

πρέζιον καὶ καλλήν πουλησίαν εἰς δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νούμερο) 4, ἡγ(ουν) τέσερα, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ καθεῖν, καὶ με τέλος σολ(δία) 3. Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ 4 κρά-
ζεται κατὰ τῆς ὥρας ἡ ἀνωθ(εν) πουλήτρα κωτέντ(α), εὐχαριστημ(ένη) καὶ ἀπὸ πλη-
ρωμένη ἀπὸ τὴν εἰρημ(ένην) Μαρίαν καὶ ἀπὸ τὸν ἀνδραν της τὸν καραβοκύριν. Τώρα
15 ὁ δια πᾶσσα καλλήν καθαρώτητα δίδει τῶν αὐτῶν ἀγοραστάδων παντίαν ἔξουσίαν εἰς
τὸ παρὸν περιβόλ(ην), να τὸ ἔχουσιν κατὰ πῶς ευρίσκετ(αι) με ὀλίγα δεντρούτζηκα,
μετο τέλος τ(ου), μετὸ νερόν τ(ου) καὶ μετὰ πασσῶν τῶν δικαιιωμάτων αὐτῶν, νὰ τὸ
γαλδέρουσι παντελῶς, αἰωνίως καὶ ἀκεραίως, καὶ νὰ τὸ ἔχουσιν της ἔξουσίας των αὐτοὶ
καὶ οἱ κληρονόμοι των, πουλήσου, χαρίσουν καὶ τὰ ἔξης, δίδωντας τὸ παρὸν τέλος. Ἡ δὲ
20 καὶ πολλάκις δια κανέναν καιρὸν να ἡθελ(εν) σικωθεῖ τινὰς νὰ τοὺς διασίσῃ, ὅμπληγάρεται
αὐτῇ ἡ πουλήτρα καὶ τὰ καλλά της, ὅπου καὶ ἀν ευρίσκουνται, στεκώμ(ενα) σαλευώ-
μ(ενα), κινητά τε καὶ ἀκίνητα, νὰ μαντινέρουν, νὰ πηλογοῦνται, νὰ σατζηφάρουν τοὺς
ἀνωθ(εν) ἀγωραστάδαις εἰς πᾶσσα ἐναντίον καὶ ζημίαν, ὅποῦ τος ἡθελ(εν) ἀκαδέρει.
25 Καὶ ἡ παροῦσσα τος γραφῆ καὶ πουλησία, θέλουσιν τὰ παρόντ(α) μέροι, νὰ εἶναι
ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 25, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμυσι
τῆς μερίδος, ὅποῦ στέργει, καὶ τὰ ἔξης. Παρακαλοῦσι καὶ ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις),
μαίστρο Μαθίω Ντακορώνια, μαίστρο [Μιχ] Γεώργ(ιος) Κουτζουρώπουλ(ος).—

f. <ε>^v + Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμήν. ἀφιμα', μηνὶ Μαρτίω
ιγ'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ σερ Μπατέστου Ντε
Μαρί, αἰωνίαν, ἀκεραίαν καὶ παντοτινὴν κουντουβερνίαν, ἐμπιστεμ(ένη)ην καὶ καλλήν,
μυσιάρικην | θέλουν καὶ κάμνουν κατὰ τῆς ὥρας τὰ παρόντ(α) μέροι. Ἀρχίζωντας
5 καὶ πρῶτον ἡ κερα Ρήνη, θυγατέρα τοῦ ποταὶ Ιω(άννη) τοῦ Δημητράκι μετὸν ἀδελ-
φόν της τὸν Δημήτρ(ιον), θεληματικὸς καὶ τοῦ συμβίου της τοῦ σερ Μπατέστου,
ὅμοιως καὶ δεῦτερον ὁ ἔξαδελφός των ὁ Γεώργ(ιος) τοῦ Νικολ(άου) τοῦ Δημητράκι,
ξεκαθαρίζωντας εἰς ἑνα κινάτην ἀμπέλ(ην) (καὶ) χωράφιν, ὅποῦ ἔχουσιν ἀπὸ γονι-
κόν τος ἡ κερα Ρήνη αντάμα μετὸν ἀδελφόν της, εἰς τόπον λεγόμενον εἰς τὸν Μπύρ-
10 γ(ον) του Ντε Μαρί, πλησίον τοῦ αγίου Μερκουρίου, καὶ τοῦ Νικολ(άου) τοῦ Φέουδου
καὶ τοῦ Νικολ(άου) τοῦ Δημητράκι τοῦ μπάρμπα τονε [καὶ παρα]. Τὸ διπίον πράμα
τὸ παραδίδουσιν τὰ τῆς ὥρας τοῦ εἰρημένου Γεωργίου τοῦ ἔξαδελφου των ὁ διὰ
μυσιάρικον παντοτινὸν, ἡγου ἡν περπέτουω, μετοὶς πάτοις καὶ ταῖς κοντετζιόνες
ταῖς ὑποκάτωθ(εν) γεγραμμέναις, λέγωντας τὸ παρὸν πράμα ὑπόσχεται ὁ Γεώρ-
15 γ(ιος) νὰ τὸ κυβερνά, νὰ τὸ ἀναστίνη, νὰ τὸ καλλιεργὰ νικοκυράτα (καὶ) ἀρεσκόμ(ενα),
ώσσαν πᾶσσα καλλὸν νικοκύριν (καὶ) γεωργὸν, ἔτεις τ(ὴν) γὴν, τὸ ἀμπέλ(ην) (καὶ) τὰ

εξῆς, τόσον αὐτὸς ὡσσὰν καὶ οἱ κληρονόμοι του. Ή δὲ τὸ χωράφι νὰ τὸ σπέρνει χειμονικὸν, καλοκερινὸν, βάνοντας καὶ οἱ δωτήραις τοῦ πραμάτου τοὺς ἐμυσσοὺς σπόροις καὶ ταῖς ἐμυσσαῖς ἔξωδαις, θέρος καὶ καλοκερινὸν. (Καὶ) εἰς τὸν καιρὸν τοῦ καθεύδος καρποῦ νὰ μυράζουσιν ἦσα, ἦσα ἦν περπέτουω ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ τὸ ἀμπέλον²⁰ καὶ τὰ ἔξης. (Καὶ) εἰς δικαιώμαν καὶ κωτέντω τοῦ καθεύδος μέρου καὶ τοῦ ἔτερου, εἰς ὅμπατίκην (καὶ) πληρωμὴν τοῦ πραμάτου ἐστήσασιν πρέζιον (καὶ) καλλὸν παγαμέντω εἰς δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νούμερο) 5 $\frac{1}{2}$, ἥγουν πέντ(ε) ἡμερι, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ καθέν. Εἰς τα ὄποια κράζεται κατὰ τῆς ὡρας ἡ κερα Ρήνη καὶ ὁ ἀδελφός της καὶ ὁ συμβίος της ὁ σερ Μπατέστος κωτέντοι, εὐχαριστιμ(ένοι) καὶ ἀπὸ πληρωμ(έ- 25 νοι). Τώρα ὁ δια πᾶσσα καλλὴν καθαρώτητα τοῦ τὸ παραδίδουσιν κατὰ τῆς ὡρας μετὸ τέλος του (ὑπέρπυρον) 1 τοῦ μισερ Γιανούλ(ι) Ντε Μαρί, τὸ ὄπίον νὰ τὸ πληρώνουσιν²¹ μαζοὶ, τὸ καθέν μέρος σολ(δία) 12, (καὶ) μετὰ πασσῶν τῶν δι(και)ομάτων αὐτοῦ. (Καὶ) τοὺς κόποις του καὶ τὰ δικαιώματά του ὁ ῥηθεὶς Γεώργ(ιος) να τὰ ἔχει τῆς ἔξουσίας του αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, πουλήσουν, χαρίσουν καὶ τὰ ἔξης, 30 ρεσαλβάροντας τὸ ἀνωθ(εν) τέλος. (Καὶ) πᾶσσα καιρὸν, ὅποι να ἥθελ(εν) φανιστὴ τῶν ειρημ(ένων) δωτήρων νὰ τὸ πουλήσουσι παντελῶς, νὰ εἴναι κρατιμ(ένοι) να βάνουσιν ἀποκοπτάδες νὰ τὸ στημάρουν, (καὶ) ἡ ἀποκοπὴ νὰ μένει στερεὰ εἰς πέναν τὴν ὑποκάτωθ(εν) γεγρ(αμμένην), μπατάρωντας τὰ πέντ(ε) ἡμησι δουκ(άτα) εἰς τὴν ἀποκοπὴ, καὶ τὰ ἐποίλιπα νὰ τὰ δίδει ὁ Γεώργ(ιος) καλλὸν παγαμέντ(ω), νὰ μένει τὸ πρά- 35 μαν ὄλ(ον) ἐδικόν του. Ή δὲ εἰς ἀλέως (καὶ) τὸ πράμα εἴναι κακὰ κυβερνιμ(ένον) (καὶ) ἀπολιτ(μένον) κατὰ τῆς ὡρας νὰ χάνουσιν²² οἱ κοπιαστάδαις τὰ δικαιώματά τοις (καὶ) νὰ εἴναι κευγαλμ(ένοι) ἀπὸ μέσ(α) κατὰ τὴν τάξιν. (Καὶ) εἰς σε πᾶσα ἐναντίωσιν τῶν κοπιαστάδων, ὅμπληγάρουνται οἱ δωτήραις νὰ | τ(ῷγ) | μαντινιέρουν, νὰ τῶν ἀπηλογοῦνται, αὐτοὶ καὶ οἱ κληρονόμοι των (καὶ) τὰ καλλά των, στεκώμ(ενα) σαλευώ- 40 μ(ενα), κινητά τε καὶ ἀκίνητα. Ή δὲ ἡ παροῦσσα τοις γραφῇ θέλουσιν²³ τὰ παρόντ(α) μέροις νὰ εἴναι ἴσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 25, τὰ ἡμερι τῆς αὐθεντ(ίας) (καὶ) τὰ ἡμερι τῆς μερίδος, ὅποι στέργει, καὶ τὰ ἔξης. Παρακαλοῦσι (καὶ) ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), τὸν εὐγενέστατον ἀρχον μισερ Γιανούλ(ι) Ντε Μαρί, τὸν μαστρο Νικολὸν τοῦ Λέου, τὸν παπ(ά) Νικηφόρου, τὸν μαστρο Γεώργ(ιον) Κουτζουρώπουλ(ον). 45

65

24 Μαρτίου 1541

Εὐγαλμ(ένη).

f. (ιστ.)

+ 'Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἡμὴν. αφμα', μηνὶ Μαρ-

64 ⁴³ ἀ. κ(αὶ) ευγαλμένοι65 ¹ Η λέξις αὗτη ἐγράφη μεταγενεστέρως.